

Szilágyi Erzsébet karácsonyi köszöntője - 2015

Szeretettel köszöntelek Benneteket 2015. adventjén, karácsonyvárásán. Öröm egy hónapja az aulába lépni, külön köszönet azoknak a kedves kollégáknak és diákoknak, akik nem kis fáradtsággal ünnepivé varázsolták az iskolát. A fények jelzik, hogy valami nagy dolog van készülőben, s csak bízni szeretnék abban, hogy ez nem csak külsőségekben mutatkozik meg. Hogy a keresztény világ a nagy, lázas nyüzsgésében legalább egy ünnepi órára, egy délutánra, estére nem magára, hanem a Teremtőre figyel. Mert azért azt jó újra meg újra tudatosítani, hogy ez az ünnep nem fenyőünnep, nem a szeretet ünnepe, hanem Jézus születésének az ünnepe, arra való emlékezés. Mivel ünnepelni egyedül nem jó, ezért jövünk össze most mi is itt, majd otthon a családdal és barátokkal, szeretteinkkel együtt tölteni néhány órát, végiggondolni az elmúlt egy év eseményeit, helyére rakni a nem helyén valót, elköszönni újra azoktól, akiktől el kellett válnunk ebben az évben és örülni azokkal, akikkel együtt lehetünk.

Minden ünnepnek van üzenete. Számomra az első, karácsonyi üzenet, hogy ne féljete! 365-ször írja le az Újszövetség: ne féljete! Minden egyes nap kezdődhet ezzel a felkiáltójeles felszólítással: ne féljete! Hány ember él lelkileg gúzsba kötve, tele szorongással, aggodalommal, sok esetben felesleges félelmekkel. Ne féljete – mondja Gábiel az örömhír hozó. Ne féljete jót tenni, ne féljete örömet szerezni, mert ez az ünnep másik fontos üzenete. „ Ne féljete! Nagy örömet hirdetek nektek – mondja a pásztoroknak az angyal. Olyan kevés ma a valódi öröm az életünkben. Ez nem az amerikai smiley, vigyorgunk inadekvát módon, ha kell, ha nem. Ez az öröm – amit a magyar nyelv szívörömmel mond – azt csak az veszi észre, akinek van szeme a látásra és füle a hallásra. Valódi örömet jelent a várakozás, a szeretett hazajövele, a gyerekeink sikere, munkánk eredményében való öröm, valami fontos dolog felismerése az életünkben, öröm adni és örömet szerezni.

A harmadik: új parancsot adok nektek, szeresséte egymást, ahogyan én szeretlek benneteket. S hogy milyen a keresztény szeretet, azt szent Pál a szeretethimnuszban részletesen kifejti. A szeretet türelmes, jóságos, nem kérkedik, nem gőgösködik, haragra nem gerjed, a rosszat föl nem rója, nem örül a gonoszságnak, de együtt örül az igazsággal. Ennek a megvalósítása egy életprogram.

Dicsőség a magasságban Istennek és békesség a földön a jóakarató embernek – hirdete az egyszerű pásztorok. Istené a dicsőség és akkor megadatik nekünk is a békesség. Oly békétlen a világ, forró háború zajlik hetven helyen, s mi még abban a kegyelmi állapotban vagyunk, hogy bennünket egyelőre elkerült. Mert hiányzik a jóakarát. Csak a jóakarató emberek számára adatik meg a béke, legyen az belső, lelki béke, vallási, etnikai béke, mert ez is sajnos nagyon törékeny állapotban van a világban.

Szent-Györgyi Albert így fogalmazta meg saját maga számára és számunkra is az életre szóló feladatot: „Istenem, azzal dicsóítlek, hogy szebbé teszem a teremtés rám eső zugát, hogy fénnel, örömmel és jóakarattal töltöm meg világodat.”

Mai műsor erről szól: mindannyiunknak szebbé kell tenni a teremtés rábízott zugát, fénnel, örömmel, jóakarattal kell megtölteni azt a világot, melyet ránk bíztak.